

blive pålagt et rent personligt ansvar, der er urimeligt vidtgående.

Til stk. 2. Efter de gældende regler påhviler forsikringspligten med hensyn til alle motordrevne køretøjer *ejeren*. Denne ordning må imidlertid forekomme mindre praktisk for så vidt angår cykler med hjælpemotor, samt motorredskaber og visse traktorer, der ikke skal registreres eller godkendes, jfr. lovens § 11, stk. 1, og § 12, stk. 1 og 2, og det foreslås derfor — i overensstemmelse med udvalgets udkast —, at forsikringspligten med hensyn til disse køretøjer pålægges den, der bruger køretøjet eller lader det bruge på vej. Den således foreslåede bestemmelse omfatter endvidere alle udenlandske motordrevne køretøjer, jfr. den nugældende bestemmelse i lovens § 66, stk. 1, sidste pkt.

Til stk. 3. Denne bestemmelse svarer til færdselslovens § 66, stk. 5.

Til stk. 4. Bestemmelsen svarer til færdselslovens § 66, stk. 6, dog at det i denne bestemmelse hjemlede konkursprivilegium for forsikringspræmier foreslås ophævet. Privilegiet er af ringe praktisk betydning, og det må forekomme principielt rigtigst, at det — som foreslået af udvalget — ophæves.

Til stk. 5. Efter færdselslovens § 66, stk. 7, har forsikringsselskabet regres mod enhver, der efter § 65, stk. 6, er ansvarlig for skaden, såfremt den pågældende har forvoldt skaden ved forsæt eller grov uagtsomhed.

Denne bestemmelse foreslås nu ændret således, at der i tilfælde, hvor skaden er forvoldt af grov uagtsomhed, gives retten frihed til at afgøre, om selskabet skal have regres og i bekræftende fald i hvilket omfang. Bestemmelsen er udformet efter princippet i forsikringsaftalelovens § 18, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt.

I praksis har domstolene fortolket „grov uagtsomhed“ snævert og således kun i forholdsvis få tilfælde tillagt selskabet regres, hvilket formentlig må ses i sammenhæng med, at den gældende regresbestemmelse alene giver domstolene valget mellem at undlade at give selskabet regres eller at tillægge det en fuldstændig regres, som jævnlige vil blive uforholdsmæssigt byrdefuld.

Den i færdselslovens § 66, stk. 7, sidste pkt., indeholdte bestemmelse, hvorefter køretøjet i almindelighed hæfter for regreskravet, foreslås ophævet. Der henvises herom til bemærkningerne til forslaget pkt. 6.

Til stk. 6. Denne bestemmelse svarer til færdselslovens § 66, stk. 8.

Til stk. 7. Bestemmelsen svarer, for så vidt den undtager køretøjer, der tilhører danske statsmyndigheder eller statsinstitutioner eller danske kommuner, fra forsikringspligt, til færdselslovens § 66, stk. 4.

Derimod foreslås bestemmelsen i lovens § 66, stk. 3, der fritager eksterriationale personer, herunder medlemmer af herværende diplomatisk korps, samt fremmede magters herværende udsendte konsulæmbudsmænd fra forsikringspligt, ophævet. Der har været enighed mellem de nordiske udvalg om, at diplomater bør tegne forsikring, for så vidt deres køretøjer indregistreres. Fritagelsen for forsikringspligt for diplomater er nu ophævet i Frankrig, og udenrigsministeriet har henstillet til justitsministeriet, at dette også sker her i landet. Bestemmelsen om forsikringspligt vil ganske vist ikke kunne håndhæves imod diplomaterne, men det vil kunne stilles som vilkår for udlevering af danske nummerplader, at forsikring er tegnet.

Det foreslås, at der gives justitsministeren bemyndigelse til at fritage køretøjer tilhørende fremmede stater og internationale organisationer for forsikringspligt. Der kan herved henvises til den særlige ordning, der er truffet ved art. VIII i den i 1951 undertegnede overenskomst mellem deltagerne i den nordatlantiske traktat vedrørende status for deres styrker, jfr. § 6 i lov nr. 143 af 29. april 1955 om gennemførelse af den nævnte overenskomst. I øvrigt kan spørgsmålet navnlig tænkes at blive aktuelt med hensyn til De forenede Nationer og organisationer herunder.

Når statens og kommunernes køretøjer undtages fra forsikringspligt, er det en naturlig konsekvens heraf, at staten og kommunen hæfter som et forsikringsselskab over for skadelidte. Da der med hensyn til dette spørgsmål har hersket tvivl i retspraksis, foreslås der nu tilvejebragt udtrykkelig hjemmel for denne hæftelse. Endvidere foreslås, at staten på samme måde skal hæfte for skade forvoldt af fremmede staters eller internationale organisationers køretøjer, der efter justitsministerens bestemmelse er undtaget fra forsikringspligt.

Endelig foreslås det, at staten og vedkommende kommune i de ovennævnte tilfælde ligestilles med et forsikringsselskab med hensyn til adgangen til regres over for den, der er ansvarlig for skaden. Bestemmelsen er ikke til hinder for, at staten giver helt eller delvis afkald på regres i overensstemmelse med traktatmæssige bestemmelser, jfr. herved art.